

آخرین خبر از پروژه تئاتر شهر مشهد

مدیرعامل سازمان عمران شهرداری مشهد اعلام کرد که از آغاز پروژه ساخت تئاتر مشهد تاکنون ۳۶۲ هزار نفر ساعت از سوی ۱۳۰ نفر نیروی کار گر و متخصص، در این پروژه انجام شده است، از این میزان ۱۲ هزار و ۶۰۰ نفر-ساعت مربوط به شب‌کاری از ساعت ۷ شب تا ۷ صبح بوده است. امیر سیاوش حجازی خاطر نشان کرد: پروژه احداث پردیس تئاتر شهر به صورت سه‌شیفت و با سرعت بالا در حال فعالیت است و از پیشرفت فیزیکی ۲۶ درصد برخوردار است.

به گفته او، این پروژه در تاریخ ۳۱ خرداد ۹۹ در برنامه‌ای چهارصدوهفت‌روزه آغاز به کار کرد و طبق برنامه پایان فاز اول آن ۱۰ مرداد ۱۴۰۰ خواهد بود. این پروژه واقع در خیابان پیروزی ۱۴ در زمینی با مساحت ۲/۵ هکتار با زیربنای تقریبی ۱۴ هزار مترمربع در ۴ طبقه، شامل یک سالن نمایش اصلی به ظرفیت ۷۰۰ نفر، سه سالن پلک‌باکس به ظرفیت ۲۰۰ نفر، یک سالن سینما صدوسی نفره و دیگر کاربری‌ها همچون کتابخانه و نگارخانه در دست ساخت است.

حجازی یادآور شد: از ابتدای پروژه تاکنون ۷۵ هزار متر مکعب خاک‌برداری، ۸۸۰ تن آرماتوربندی، ۵۰۰ مترمربع قالب‌بندی فونداسیون، ۱۶ هزار و ۲۰۰ مترمربع قالب‌بندی دیوار، نصب ۷۵ تن اسکلت فلزی شامل تیر و ستون و ۱۳ هزارمترمکعب بتن‌ریزی انجام شده است.مدیرعامل سازمان عمران شهرداری مشهد ادامه داد: همچنین از تاریخ ۷ تا ۱۰ آبان امسال ۱۵۰۰ مترمکعب بتن‌ریزی بدون توقف در سه‌شبهانه روز انجام شد که رکوردی ماندگار برای سازمان عمران است: تاکنون برای این پروژه ۸۹ میلیارد تومان، تأمین اعتبار شده که تا به امروز ۴۲ میلیارد تومان تخصیص یافته است.

سینما اطلس به «هنر و تجربه» پیوست

پردیس سینمایی اطلس مشهد به سینماهای نمایش دهنده فیلم‌های هنر و تجربه پیوست. این پردیس سینمایی که سه سال از تأسیسش می‌گذرد، بعد از سینما هویزه پرفروش‌ترین سینمای مشهد محسوب می‌شود. سینمایی که در ماه‌های گذشته با حواشی زیادی بر سر جابه‌جایی مدیریتش روبه‌رو شد، با این حال اطلس یکی از سینماهای مجری هجدهمین جشنواره فیلم فجر بود و توانست مخاطبان زیادی را در این ایام با خود همراه کند. حال پردیس سینمایی اطلس تصمیم گرفته فیلم‌های گروه هنر و تجربه را در کنار دیگر آثار سینمایی اکران کند. پیش از این هویزه تنها سینمای نمایش‌دهنده آثار گروه هنر و تجربه بود. سیانس‌های ۱۳، ۱۵ و ۱۷ برای نمایش این فیلم‌ها در سینما اطلس در نظر گرفته شده‌است. پردیس سینمایی اطلس در بزرگراه کلانتری، میدان حافظ، بازار بزرگ اطلس واقع شده و دارای چهارده سالن و مجهز به سیستم پخش دیجیتال است.

چرا «لاله» در سینماها نیست؟

اکران فیلم سینمایی «لاله» که روند ساختش با حاشیه‌های زیادی نزدیک به یک دهه همراه بوده، طبق اعلام شورای صنفی نمایش باید در آخرین روزهای بهمن راهی سینماها می‌شد ولی این اتفاق هنوز رخ نداده است. علی سرتیپی -مدیرعامل فیلمیران و پیش‌کننده این فیلم- در این باره به ایسنا توضیح داد: با اینکه قرار بود در اکران نوروزی سال ۹۹ نمایش داده شود، مواد تبلیغی‌اش هنوز آماده نبود و پروانه نمایش آن‌ها هم صادر نشده بود و شورای صنفی در جریان این موضوع قرار نداشت. به همین دلیل اکران فیلم به هفته آینده موکول شده‌است. به گفته او احتمالاً ۱۳ اسفند فیلم «لاله» در سینماها نمایش داده خواهد شد و با توجه به زمان اکران این فیلم، شاید «لاله» را بتوان یکی از فیلم‌های اکران نوروزی نیز دانست.

«لاله» به کارگردانی اسدا... نیک‌نژاد به دلیل مشکلات و حاشیه‌هایی که در موضوع مالکیت آن پیش آمد، هشت سال ساختش طول کشید. این فیلم درباره «لاله صدیق» یکی از قهرمان‌های اتومبیل‌رانی ایران است. در این فیلم سارا امیری (در نقش لاله)، ایرج نوذری، سینان تازجو، نیکی کریمی، سام قربیان، همایون ارشادی و امیرعلی دانایی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

شهاب حسینی: واکنسی که زدم مازاد بود

شهاب حسینی درباره تزریق واکسن کرونا در آمریکا و فعالیت‌های هنری اخیرش گفت: هیچ نیت قبلی و برنامه‌ریزی مشخصی برای زدن واکسن نبود و نداشتیم. به اصرار یکی از دوستان که برای آغاز یک کار سینمایی همراهی‌ام می‌کرد، در صف واکسن مازاد ایستادم تا شانس خود را امتحان کنم. مجری و کارگردان مجموعه هم‌رفیق که این روزها از شبکه نمایش خانگی پخش می‌شود، گفته است: در آمریکا برای مراکز سالمندان و دیگر مراکز در اولویت، همیشه چیزی حدود بیست درصد واکسن اضافه در نظر گرفته می‌شود، این واکسن‌ها بعد از خروج از دمای یخ‌زدگی چون قابل‌برگشت و استرداد نیست، مازادش به مردم عادی تزریق می‌شود، کل ماجرا همین بود. اتفاقی که برای هر کسی می‌تواند بیفتد. شهاب حسینی گفته است: آرزوی قلبی‌اش این است که شرایط واکسیناسیون با بهترین واکسن موجود برای هم‌وطنانش در ایران به وجود بیاید و مردم بیش از این دچار خسارت و مصیبت نشوند.

روزنامه
شهرامید
وزندگی

شنبه
۴ اسفند ۱۳۹۹
۱۰ رجب ۱۴۴۰
۳۳۳۰ هجری قمری

۱۴

فرهنگ و هنر

گفت‌وگو با سروش طاهری، بازیگر برگزیده جشنواره سی‌ونهم تئاتر فجر

کرونا بیش از هر چیزی به تئاتر لطمه زد

شکیبا افخمی‌راد
sh.afkhami@shahraranews.ir

سروش طاهری بازیگر

مشهدی تئاتر و تلویزیون امسال با دو نمایش «سگدو» به کارگردانی عباس غفاری و «سه‌شنه‌های لعنتی» به کارگردانی محمد مهدی خاتمی در سی‌ونهمین دوره جشنواره تئاتر فجر حضور داشت و در نهایت نیز توانست جایزه بازیگری در بخش مسابقه صحنه‌ای را برای بازی در نمایش «سگدو» از آن خود کند. او که با حضور در ۷ نمایش در سال ۹۸، به عنوان یکی از پرکارترین بازیگران تئاتر شناخته می‌شود با کسب جایزه فجر توانست مزد زحماتش را بگیرد. با این حال همچنان این بازیگر مشهدی گله‌هایی از بی‌توجهی به اهالی تئاتر دارد. رشته‌ای که به نظر او با آمدن کرونا آسیب‌های جدی دیده‌است و با این روند آینده خوبی پیش رو ندارد. طاهری با ما از نحوه برگزاری جشنواره فجر امسال و تمرین در دوران کرونا می‌گوید.

شرایط سخت تمرین

سروش طاهری پیش از جشنواره تئاتر فجر پارسال با نمایش «سگدو» و در اسفند ۹۸ با نمایش «سه‌شنه‌های لعنتی» روی صحنه رفت که اجراهای «سه‌شنه‌های لعنتی» با شیوع کرونا کنسل و بعد از تعطیلی چندماهه در سال ۹۹ از سرگرفته شد. با پذیرفته شدن این دو نمایش در جشنواره امسال، طاهری و دیگر اعضای هر دو گروه باردیگر دورهم جمع شدند تا با انجام تمرینات لازم بتوانند در صحنه تئاتر فجر اجرا کنند. طاهری که باور دارد کرونا به دو بحث معیشت مردم و هنر بیش از هر چیزی آسیب زده درباره نحوه تمرینات و اجرای نمایش در دوران کرونا

هم که در فجر شرکت کردند حدود ۲۰ تا ۲۵ میلیون کمک کرده که این میزان برای تمام گروه بوده‌است. اعتراض دراختتامیه طاهری که به گفته خودش چهارسال است به عنوان پرکارترین بازیگر تئاتر شناخته می‌شود دل‌خوری‌های زیادی از وضعیت تئاتر دارد. از این رو زمانی که برای گرفتن جایزه جشنواره روی صحنه حاضر شد سعی کرد گله‌مندی‌هایش را به گوش وزیر ارشاد و مسئولان برساند. «من سال ۹۲ که جایزه جشنواره را گرفتم دانشجوی دانشگاه تهران در بخش شبانه بودم و باید شهریه می‌دادم اما پول ن‌داشتم.

در آن مراسم به وزیر گفتم که می‌خواهم پول جشنواره را بگیریم تا شهریه‌ام را پرداخت کنم. الان سال ۱۳۹۹ است، آقای دکتر صالحی من بازم پول ندارم

و دانشجوی دکتری پژوهش هنر هستم. این نکته را یادتان باشد در این ۶ سال هیچ اتفاقی برای من هنرمند به اصطلاح موفق نیفتاده است این اعتراض من به شماس‌ت.» او که پاسخی برای صحبت‌هایش در این رویداد دریافت نکرد خاطر نشان می‌کند: اگر من جای دکتر صالحی بودم همانجا جوایز همه دوستان را دوبرابر می‌کردم. این بازیگر به حذف برخی بخش‌های جشنواره از جمله بخش بین‌الملل اشاره می‌کند و یادآور می‌شود: هزینه‌های یک میلیاردنیمی بخش بین‌الملل در این دوره کجا خرج شده‌است که من هنرمند باید ۸ میلیون جایزه بگیرم.

به باور او وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید پول بیشتری به جشنواره امسال تزریق می‌کرد تا حداقل به هنرمندان جایزه‌ای درست و حسابی دهد.

تفاوت سینما و تئاتر

در بخش دیگری از گپ و گفت با طاهری از او درباره تفاوت قائل شدن میان بازیگران سینما و تئاتر می‌پرسیم که این‌گونه پاسخ می‌دهد: من به عنوان یک بازیگر تئاتر ادعای این را ندارم که یک تئاتر به اندازه یک فیلم باید دیده یا مطرح شود. این‌ها دو مدیوم متفاوت هستند که تنها شباهتشان قرار گرفتن در رده هنرهای نمایشی است. به گفته او، گردش مالی تئاتر در طول سال ۲۰ میلیارد هم نمی‌شود اما در سینما گردش مالی ۴ فیلم ۲۰ میلیارد تومان است.

این هنرمند تأکید می‌کند: من بر این باورم که به تئاتر نباید به اندازه فیلم جایزه داده‌شود اما از طرفی ۸ میلیون تومان برای جایزه‌اول‌تک بازیگر در تنها بخش مسابقه صحنه‌ای نیز چیزی به جز توهین نیست. آن هم در سالی که قرار بود به معیشت

درباره نمایشگاه «در امتداد خط» از محمدحسن مالدار در نگارخانه آذرنور

دریاچه کم عمق وقایق منتظر در امتداد خط

امیر منصور رحیمیان

نگارستان

ذوق زده کردن من کار سختی است. شاید بگویید: «مگه تو کی هستی؟» باید عرض کنم که واقعا نمی‌خواهم قهپز الکی در بکنم و ادای این منتقدان همیشه ناراضی را در بیاورم. ولی بنده خیلی سخت‌از دیدن چیزی یا کسی تعجب می‌کنم. به عنوان یک آدم معمولی، با قیافه و قدوقواره و سطح شعور و سواد معمولی، سبک و سیاق زندگی و تفکراتم این اجازه را به من نمی‌دهند که از چیزی ذوق زده بشوم. این هم خیلی خوب و هم خیلی بد است! اینکه آدمی غافل گیر نشود، ذوق نکند، همیشه خنثی و ساکت باشد، خودش را در گیر نکند و هزار جور ناجور دیگر باشد، توی ذوق نزدیکانش می‌زند. همان‌طور که تا به حال زده‌ام. به نظرم که قیافه‌ام را می‌توانید تصور کنید، وقتی اتفاق محیرالقولی را با آب‌وتاب برابرم تعریف می‌کنند! بدی این قسمت از این قسم اخلاق، خیلی بیشتر از خوبی‌هایش است. ولی بدبختانه نمی‌توانم اصلاحش کنم. حس حسادت هم برانگیخته می‌شود، از اینکه آدم‌های دیگر را می‌بینم که از بس ذوق کرده‌اند به تته‌پته افتاده‌اند و دست و پایشان را گم کرده‌اند و صداهای اطراف را هم نمی‌شنوند. وقتی باهاشان حرف می‌زنی ذوق زده‌نگاهت می‌کنند و بدون اینکه فهمیده باشند چه می‌گویی فقط الکی سرشان را تکان می‌دهند. به هر حال، گفتم سخت ذوق زده می‌شوم، نگفتم که اصلا نمی‌شوم. نمایشگاه

«در امتداد خط» محمدحسن مالدار در نگارخانه آذرنور، این‌بار لا سرم آورد. نمایشگاهی با آثاری که می‌دوند در دالان‌های مغزت و نمی‌گذارد چشم ازشان برداری. جهانی که مالدار با خلق این آثار به تصویر می‌کشد، پر از پیچیدگی و در عین حال لمس و درک شدنی است. خط‌های واضح و فیگورهای

حساب شده‌اش، همه در خدمت کلیتی هستند که با رنگ درهم آمیخته‌است. فیگورها و پرتره‌هایی از آدم‌های ناشناس و در عین حال آشنا. تمام شخصیت‌هایی که مالدار طراحی کرده است در ابتدا آشنا هستند و همین که مخاطب رودرروی تابلو قرار می‌گیرد، انگار یادش می‌آید که

سرعت بالا، چهره، فیگور و منظره‌ای را خلق کرده‌اند و در چشم‌بندی ماهرانه‌ای از هم قطع و به یکدیگر وصل می‌شوند. بعضی جزئیات حذف شده‌اند. در حالی که در جان مخاطب حک شده‌اند و آن‌ها را به وضوح می‌بیند. ترکیب طراحی قدرتمند به وسیله رایپد و روان‌نویس با اکریک، گواش، پاستیل